

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 108
(junio de 2021)
La IV Internacional,
la pandemia y la lucha
contra el imperialismo

L'OTAN contra els treballadors i els pobles

El dilluns 14 de juny es va celebrar a Brussel·les -seu de l'OTAN- la seva cimera anual. Recordem que l'OTAN és l'aliança militar -presidida pels Estats Units -formada després de la Segona Guerra Mundial per fer front o, com deien en termes col·loquials, "contenir" a la Unió Soviètica. La dislocació de l'URSS el 1991, semblaria afavorir que l'OTAN seria posteriorment dissolta. Però ha passat tot el contrari, les diferents administracions nord-americanes -amb l'excepció del mandat de Trump- han obrat per estendre les seves funcions i sobretot reforçar el control dels Estats Units sobre els països suposadament "aliats", en realitat agents subsidiaris de l'hegemonia americana a escala mundial, a qui s'exigeix incrementar la seva contribució militar a l'Aliança. Avui l'OTAN s'atorga funcions molt extenses, entre elles l'anomenada lluita contra el terrorisme a escala mundial, en les seves múltiples facetes. El que permet al govern nord-americà posar els exèrcits dels diferents països que la componen al seu servei, al·legant que l'OTAN defensa la "seguretat" de tots (article 5 del tractat fundador de l'OTAN).

Recordem que, el 1982 a Espanya, durant l'interregne que va significar el govern Calvo Sotelo, després de la dimissió d'Adolfo Suárez i el cop fallit de Tejero el 23 de febrer de 1981, el govern va decidir, contra l'opinió de la immensa majoria de la població, demanar l'adhesió d'Espanya a l'OTAN. Farà d'això 40 anys. Recordem també les massives manifestacions en contra de l'adhesió i contra la presència de bases nord-americanes -avui, Rota i Morón, llavors, a més, Torrejón i Saragossa-. En la campanya de les eleccions generals del 28 d'octubre de 1982 el PSOE de Felipe González les va guanyar prometent, entre altres coses, la celebració d'un referèndum "per sortir de l'OTAN". González va convocar el referèndum, sí, però després d'una campanya en què va fer xantatge a la majoria dels treballadors i els pobles per defensar la permanència a l'OTAN, va imposar la permanència d'Espanya a aquesta Aliança imperialista, amb unes suposades condicions que aviat va incomplir.

Referent a això, i aquest és el paper que el govern nord-americà li dona a la Monarquia borbònica i als seus governs, la propera Cimera de l'OTAN es realitzarà a Espanya, per commemorar el 40 aniversari

de l'adhesió.

La presència del president de govern Pedro Sánchez a Brussel·les va ser lloada per la premsa afí perquè, diuen, la celebració de l'any vinent vindria a reconèixer el paper d'Espanya.

Quins són els objectius de l'imperialisme

La "tornada" dels Estats Units a l'escena mundial, després de l'aïllacionisme de Trump, té un contingut precís, com així ho va fer constar J. Biden: establir un nou concepte estratègic de l'OTAN, per fer front al poder emergent de Pequín i a la "agressivitat de Rússia", és a dir, posar els governs de l'OTAN al servei de la guerra comercial dels Estats Units. La qual cosa no satisfà a tots els "aliats" de l'OTAN, ja que la majoria té importants relacions comercials i inversions a la Xina (i, en menor mesura, a Rússia), i es resisteix a ser simplement els agents subsidiaris de la política comercial dels Estats Units. Encara que Biden ha ofert liquidar els aranzels per a una sèrie de productes europeus que Trump havia imposat.

A banda d'això, l'administració nord-americana, conscient de la profunda crisi que pateix el seu propi país, exigeix als seus aliats, i en particular als europeus, augmentar les despeses militars. Com a mitjana, els demana gastar un 2% del PIB (a hores d'ara, Espanya gasta oficialment un 0,9%). O sigui, s'exigeix a tots arribar fins i tot a doblar la despesa militar, armar-se fins a les dents.

Veiem que durant aquest any 2020, teòricament amb els recursos dedicats a lluitar contra la pandèmia, la despesa militar no ha deixat d'augmentar. Particularment en el terreny de les armes nuclears. Segons l'Institut per la Pau d'Estocolm (SIPRI), l'arsenal nuclear del món va augmentar durant la pandèmia; les nou potències nuclears van augmentar aquestes armes de destrucció massiva un 2,7% més que l'any anterior. Particularment els Estats Units, que tripliquen la despesa de la Xina. La qual cosa no impedeix a aquests governants declarar cínicament la seva obstinació a "lluitar contra el canvi climàtic i per una economia verda" (quan, a més, els exèrcits són una de les més importants fonts de producció de CO2. Afegim que els pressupostos militars són sistemàticament votats pels partits que s'au-

toanomenen "ecologistes".

La política del Govern Sánchez

Tots els telespectadors han pogut presenciar l'actitud submissa, si no pidolaire, de Pedro Sánchez. Oferint a Biden els seus serveis i, en particular, els nous plans d'ampliació de les bases de Rota i Morón. Aquestes Bases tenen un paper essencial per permetre una intervenció ràpida i contundent al Magrib i la resta d'Àfrica. Al temps que serveixen -com ha estat el cas- de punt de suport per a les seves intervencions al Pròxim Orient com va ser el cas en la guerra contra l'Iraq secundada pel nefast govern Aznar. És més, l'exèrcit espanyol s'ha reconvertit en exèrcit de l'OTAN, participant en missions internacionals. El que no impedeix que segueixi sent un exèrcit franquista, com demostren els manifestos que signen centenars de militars, aquests sí, quant passen a la reserva i no poden ser sancionats.

En aquests moments hi ha tropes espanyoles, en particular, en 7 països d'Àfrica. Als passadissos de l'OTAN es parlava d'augmentar aquesta presència davant el "perill terrorista" i el fracàs de l'operació Barkhane empresa per l'exèrcit francès. Són múltiples els paràmetres que s'estudien, entre ells el control de l'estret contra la lliure circulació de persones i el reforçament militar de les colònies de Ceuta i Melilla. No és per casualitat que l'administració nord-americana estigui estudiant reconsiderar la posició de Trump sobre el Sàhara occidental. Els nord-americans necessiten que els seus "aliats" supleixin o ajudin a l'ordre mundial imperialista allà on ells no poden arribar.

Ara bé, cal preguntar-se què té a veure això amb els drets dels treballadors i els pobles. I la resposta és fàcil: res.

Des de temps immemorials la política internacional d'un govern era el reflex o anava al diapasó amb la política interna. D'un govern sotmès al capital financer i al règim monàrquic no es pot esperar que tingui una política exterior contrària a això, i d'un govern amb una política exterior sotmesa a l'imperialisme no pot esperar-se una política "interior" favorable a la població treballadora.

És curiós com les forces polítiques que es proclamen d'esquerres que donen suport o formen part del govern es pleguin a la "real política". Una bona expressió d'això és la posició del secretari general del PCE Enrique Santiago, secretari d'Estat per a l'Agenda 2030 del govern: "si

formem part d'una organització internacional i tenim obligacions, és obvi que mentre formem part cal complir-les". Pel que sembla, la butaca ministerial fa obli-

dar aviat el programa del seu propi partit, i, sobretot, l'exigència de la majoria dels treballadors d'aquest país de sortir d'aquesta aliança militar i acabar amb les

bases estrangeres del nostre sòl. Bases que són una amenaça per als pobles d'Àfrica i per tant del nostre país. Més que mai, OTAN NO, Bases fora.

Els nostres compromisos . . .

Malos tiempos para privatizar

- ◆ Ximo Puig se ha visto obligado a -apartar- la Empresa Pública de Salud (EPS).
- ◆ El respeto a la voluntad de la mayoría nos requiere renunciar a cualquier -instrumento- similar y negociar con los trabajadores sus reivindicaciones?

Todo parecía marchar bien para el Consejo de la Empresa Pública de Salud con el voto a favor de los miembros del Bloque (PSPP, Compromiso) y Ciudad Progresista en la reunión convocada por el secretario del Bloque de la EPS el 30 de mayo y las siguientes fueron el motivo que los miembros del PSPP, en el gobierno de la Consellería y por los organizadores involucrados, la consellería de Sanidad alista al Consejo para su aprobación la propuesta del convenio. Todo con el acuerdo de los miembros de la EPS.

Los cambios, a medida que se fueron efectuando sus condiciones, los trabajadores de los centros administrativos y de los servicios preventivos, empezaron a manifestar sus preocupaciones ante los Comités de Coordinación de Asesoría (C.A.) de Sanidad y ante el Poder de la Organización incluyendo la creación de la EPS, incluye en el Hospital de Torrevieja al ambiente laboral que ya empieza para el inicio de una huelga, y a por, los cambios de gobierno de Ximo Puig con autorización de la consellería de Sanidad. Siempre siempre hay alguien que ante una decisión de este tipo decir que todo está ya hecho, lo cierto es que, en última instancia, la negociación puede dar el resultado con los planes de privatización. Y así lo debe ser el resultado.

El 7 de junio, ante la inminente privatización de los hospitales de los hospitales que funcionan bajo la fórmula de la consellería, de los de las instituciones reguladas y de otros servicios sanitarios, privatizados, en primer lugar, de los del Hospital de Torrevieja, están a la espera de que se decida el gobierno. Ximo Puig que quiere a través de la EPS, que cree la EPS al Poder del Consejo del 4 de junio, como estaba previsto. Recuerda que antes ya se negoció. Lo que se quiere para la consellería de Sanidad sea un negocio de éxito que sea desde luego a que se negocien la empresa.

¿Retirada de la EPS a solo un paso atrás para tomar impulso?

En esta una retirada definitiva, de una retirada a favor adelante el gobierno de la consellería de Sanidad. Ximo Puig que quiere a través de la EPS, que cree la EPS al Poder del Consejo del 4 de junio, como estaba previsto. Recuerda que antes ya se negoció. Lo que se quiere para la consellería de Sanidad sea un negocio de éxito que sea desde luego a que se negocien la empresa.

La imposición de Unión Poder

El Poder, por tener un momento que pronto un negocio exitoso. Programa una reunión con un organismo público (la Unidad de Sanidad) con el fin de negociar la empresa pública de Sanidad. Recuerda que antes ya se negoció. Lo que se quiere para la consellería de Sanidad sea un negocio de éxito que sea desde luego a que se negocien la empresa.

La fórmula del -esta pública-

Que se cree un organismo público (la Unidad de Sanidad) con el fin de negociar la empresa pública de Sanidad. Recuerda que antes ya se negoció. Lo que se quiere para la consellería de Sanidad sea un negocio de éxito que sea desde luego a que se negocien la empresa.

Convocatoria Abierta de la Coordinadora Estatal del CATP

27 de junio de 2021

A todos los comités por la Alianza de Trabajadores y Pueblos
A las instancias, colectivos que compartan nuestras campañas
A los que con huelgas y acciones defienden las reivindicaciones y derechos

Estimados compañeros y compañeras,

En estos momentos de extrema confusión y amenazas contra los derechos de los trabajadores y los pueblos es necesario y urgente que establezcamos un marco común de debate y acción.

Desde la muerte de Franco nunca habíamos conocido una situación de este tipo. Por un lado, los trabajadores, los jóvenes, los pensionistas, todos los sectores oprimidos de la sociedad, de todos los pueblos de España, consideran que la situación es insostenible. En nombre de la pandemia se han estado restringiendo libertades; eso sí, de forma selectiva, las derechos han caído libremente. Por otra parte, la pandemia ha puesto en evidencia los efectos devastadores de los recortes en Sanidad, para la salud pública. Y ha resultado un nuevo modo de mercado para la salud empresarial desde las multinacionales de la farmacología, con las vacunas, pasando por las empresas de la sanidad privada, quienes han hecho su agosto a costa del virus.

Lo más grave es que los partidos que hablan en nombre de los trabajadores desde el Gobierno, y desde hace ya 16 meses, han decepcionado absolutamente a la mayoría social, incumpliendo todas las promesas, defraudando todas las esperanzas. En lugar de evitar los miles de despidos, de derogar las reformas laborales, de pensiones y la ley mordaza, de garantizar ingresos suficientes a toda la población necesitada, han preferido respetar las reglas impuestas por el capital financiero y el régimen monopolista. Incluso, se han dejado arrebatar la bandera de la libertad y el derecho al trabajo. Las consecuencias de esta no-política están en Madrid. Lejos de cambiar el rumbo tras el desastre cuadrifétero, la pandemia; en forma de fondos europeos, se va a convertir en la excusa para nuevas retrocesos y reformas lesivas para los derechos de la mayoría social.

Los trabajadores y trabajadoras, los jóvenes quieren vivir, trabajar, estudiar, emanciparse y gozar de derechos. Son irresponsables quienes les niegan esas legítimas aspiraciones básicas.

Hace 10 años nació un movimiento que planteaba que "lo firmen democracia y no lo es" y añadían que "no nos representan". 10 años después, esto es más actual que nunca.

No es hora de lamentaciones y reproches. Hay que actuar. Por ello, consideramos que debemos, como Comité, ampliar y profundizar nuestra acción para forjar la más amplia unidad de los trabajadores y las organizaciones en torno a las reivindicaciones: Prohibición de los despidos, derogación de las reformas, defensa de las pensiones, presupuesto de urgencia para la sanidad pública y la enseñanza.

Por los derechos y libertades, por la libertad de los presos políticos, la amnistía de la ley mordaza, los derechos de los pueblos.

Es necesario agrupar fuerzas para acabar con el régimen monopolista, para la lucha por la República. Por ello es proponemos organizar, para el domingo 27 de junio, una nueva reunión ampliada del CATP a escala estatal.

Y para ello constituimos un Comité Organizador:

Mail: conferencia.catp@gmail.com

<https://www.informacionobrera.org/suplemento-sanidad-no2/>

Si vols participar escriu i sol·licita l'enllaç Zoom

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

POSI Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la 3ª Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta